

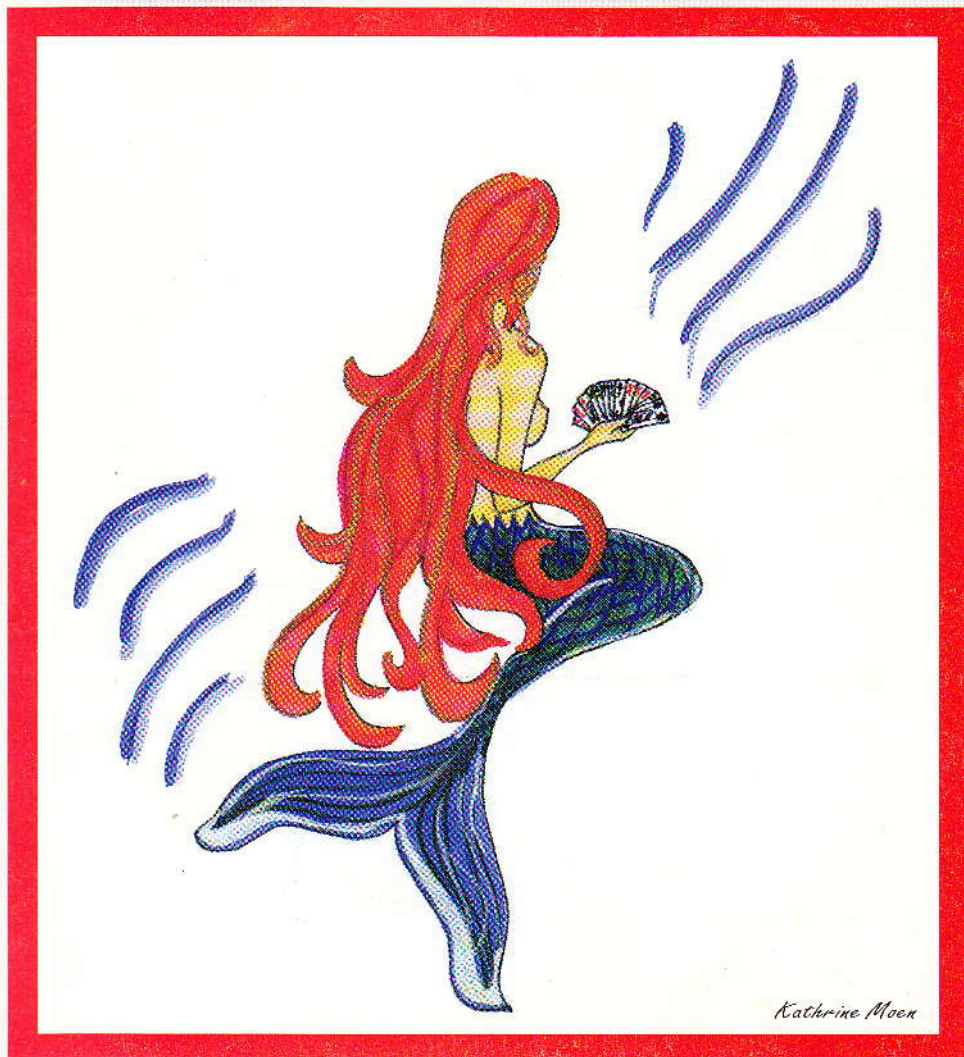
♣

Bridge nytt

♦

Nr. 8 August 1994

Årgang 1

Junior EM

Drep skvisen!

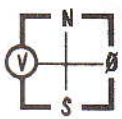
Av Sjøføren

Skvis er moro! Den herlige følelsen av å beherske situasjonen fullstendig og se motparten vri seg på kroken mens de kaster fra seg en masse store kort. Etter hvert tar man så selv stikk man egentlig ikke har rett på med toere og treere i farger hvor motparten i utgangspunktet hadde full kontroll med sine ess og konger!

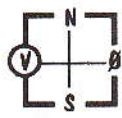
Men skvis er ikke like fornøyetelig når man henger i andre enden av snøret. Det gir en følelse av hjelpeløshet når man har en rekke vinnere som man tvinges til å kaste for så til slutt å se spillefører innkassere stikk som *vi* egentlig burde hatt krav på!

Det har i grunnen klare paralleller til sportsfiske. Følelsen når man kontrollert gjennomfører en skvis kan sammenlignes med den rusfølelsen sportsfiskere har når fisken hjelpeløst rykker og sliter i andre enden av snøret, mens det å bli utsatt for en skvis gir en viss innsikt i hvordan fisken føler seg i tilsvarende situasjon. Aller verst er det når det er ens egen makker som utsetter oss for denne behandlingen!

Etter at Sjøføren hadde vist sin ruterfarge og Veggen sin hjerterfarge, skulle Sjøføren spille ut mot syds 4 spar. Spillet så slik ut:

♠ 92		
♥ 6		
♦ K9532		
♣ AK973		
♠ Q		♠ 10865
♥ 8543		♥ KQJ92
♦ AJ1087		♦ 64
♣ Q106		♣ J2
♠ AKJ743		
♥ A107		
♦ Q		
♣ 854		

Sjøføren så ingen grunn til å la være å spille ut makkers farge, og hjerterutspillet gikk via damen til esset. Spillefører stjal umiddelbart en hjerter på bordet. Den operasjonen skulle han gjerne ha repetert, men uten en rask inngang til hånden måtte han finne en alternativ løsning. Ruter 2 gikk til damen og esset, og Sjøføren fjernet stjele-muligheten på bordet da han returnerte "The Lady of Spain". Spar ess tok seg av dette stikket, og det fulgte kløver til ess og ruter konge som spilleren parkerte sin siste hjerter på:

♠ -		
♥ -		
♦ 953		
♣ K973		
♠ -		♠ 1085
♥ 85		♥ KJ9
♦ J108		♦ -
♣ Q10		♣ J
♠ KJ743		
♥ -		
♦ -		
♣ 85		

William Herseth har helt sikkert mange ganger opplevd følelsen av avmakt når spillefører ubønnhørlig har tvunget ham til å kaste sine ess og forfremme motpartens småkort. Så sterkt har han følt denne fornedrelsen at han har forfattet et verk på 256 sider som utelukkende handler om hvordan man skal unngå å havne i denne situasjonen. En slags håndbok i geriljavirksomhet; **Drep Skvisen!**

Om Veggen har lest denne boken er usikkert, men han vil i alle fall neppe innrømme at han har gjort det etter dette spillet! Da ruter 3 ble spilt fra bordet, lot han nemlig kløver knekt få løpepass! Og *om* han har lest Herseths terrorishåndbok så dokumenterte han at det er forskjell på liv og lære.

Siden han hadde valgt å beholde alle sine hjerter befant Veggen seg i en tvangssituasjon da spillefører etter å ha stjålet seg inn på hånd innkasserte de to sparhonnørene og puttet ham inn på spar ti:

♠ -
♥ -
♦ 9
♣ K9

♠ -
♥ -
♦ J
♣ Q10

♠ -
♥ KJ9
♦ -
♣ -

♠ 7
♥ -
♦ -
♣ 85

Hva Veggen enn valgte å spille tilbake, så ble det en hjerter. Og uansett hvilken han valgte så kunne spillefører stjele.

Sjåføren hadde ikke noenklere valg enn Veggen. Uansett hvilket kort han valgte å kaste så ble det galt. Han var hjelpeløst skvist, og forsvaret fikk ikke flere stikk.

Veggen hadde vært tvunget til å følge farge i hvert eneste stikk unntatt ett, men da kastet han til gjengjeld fra seg sitt viktigste kort. Nemlig kløver knekt! Som belønning fikk han altså æren av å utføre skvisen mot sin makker!

Se hvilken effekt det får om Veggen kaster hjerter ni og beholder kløver knekt i stedet. I sluttposisjonen kan han da fri seg med dette kortet, og forbindelsen til bordet blir brutt. Ingen skvis kan oppstå og spilleren må avgi et kløverstikk til slutt. Ikke nok til å bete kontrakten, men tilstrekkelig til å unngå bunn på spillet!

Angrip fiendens forbindelseslinjer! Kjent geriljatakikk. Den taktikken skulle nok øst også benyttet i følgende spill. Men om ikke alle veier fører til Rom, så finnes det i alle fall mer enn en, og det spørs om Herseth har fått med seg alle.

Sjåføren

♠ 4
♥ AKQJ963
♦ 975
♣ J3

♠ J982
♥ 10875
♦ 84
♣ K82

♠ AK3
♥ 2
♦ K1062
♣ AQ954

♠ Q10765
♥ 4
♦ AQJ3
♣ 1076

Admiralen

VEST	NORD	ØST	SYD
-	-	-	2♣
pass	2♦	pass	2NT
pass	4NT	pass	5♥
pass	6♥	pass	pass

Admiralens åpning er omtrent som presisjon, dog med det unntak at det tillates sidefarge i ruter. På sjåførens krav viste Admiralen at det var nettopp dette som var tilfelle med 2NT. Sjåføren kunne ikke finne noen fornuftig måte å melde videre på, så han forsøkte Black. For sent gikk det opp for han at spilleføringen var kommet på feil hånd, nemlig makkers. Nå var det bare å hoppe i det sure eplet, og ingen hadde noe å tilføye etter 6 hjerter. Vest spilte ut ruter åtte, og øst stakk med esset. Fortsettes det nå med ruter dame kan Admiralen cashe ruter konge og kløver ess før han spiller trumfen til bunn. Sluttposisjonen:

♠ 4
♥ 3
♦ 9
♣ J

♠ J98
♥ -
♦ -
♣ K

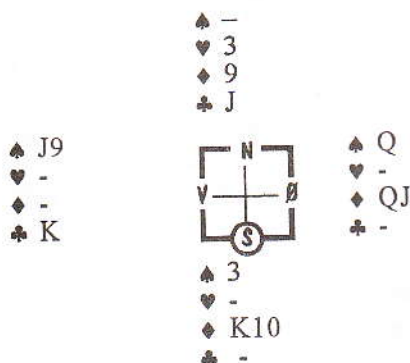
♠ AK3
♥ -
♦ 10
♣ -

♠ Q107
♥ -
♦ J
♣ -

Når den siste hjerteren spilles må øst kaste spar for å holde ruter knekt. Admiralen kan kaste ruter, og vest må enten gi spilleren siste stikk på kløver knekt eller spar tre.

Hadde Admiralen spilt på denne måten? Han kan jo satse på at kløverfinessen går i stedet? Jo, Admiralen hadde definitivt valgt skvisen. I valget mellom en finesse og en skvis vil Admiralen alltid velge den mest elegante varianten. Man vinner jo ingen berømmelse ved å ta en kapp!

I følge Herseths terroristveiledning skal man gå løs på fiendens kommunikasjonsnett, og spar tilbake fra øst bryter forbindelsen i den fargen. Sluttposisjonen blir da denne:

Når siste trumfen spilles kan øst konsentrere seg om å gardere ruter, og vest har ingen problemer med å fungere som overvåkningstjeneste for de svarte i spillet. Hjerter tilbake gir samme effekt, for da må spilleren selv bryte kommunikasjonen i spar for å komme tilbake til bordet etter å ha avblokkert kløver ess!

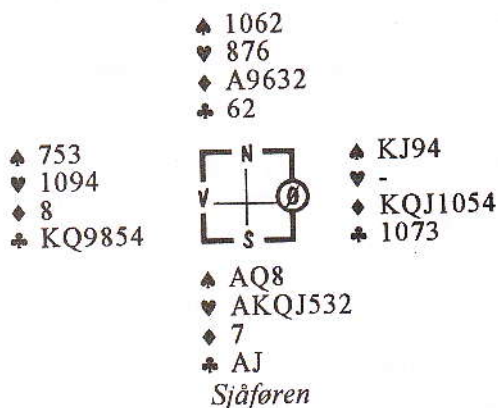
Det ser enkelt ut, ikke sant? Men ved bordet? Enn om Admiralen har spar knekt? Ja, da kan vi selvfølgelig spille trumf. Men enn om Admiralen har 3-0-4-6 med kløver konge? Da slakter vi makkers trumfstikk!

Øst fant et tilbakespill som er verdig et kapittel i kompletteringsbindet til Herseths bok: *Liten ruter! Nummer tre!*

Både du og jeg leser selvfølgelig sitsen som en åpen bok og slipper til ni'en, men ikke Admiralen.

Ruter konge tok stikket, og etter noe tankevirksomhet fant han ut at med minst en ruterhonnør hos vest kunne ikke skvisen virke. Når siste trumfen spilles konsentrerer øst seg om sparholdet mens vest holder en ruterhonnør og kløver konge om den sitter hos ham. Dermed var Admiralen fintet forbi pøseboden og opp på tribunen. Han falt tilbake på kløverfinessen, og han *falt* på kløverfinessen. Psykologisk krigføring altså. Drep skvisen!

Den mest originale variasjonen over temaet "Drep skvisen" var i alle fall ikke Herseth i nærheten av å få med i sin bok:

VEST	NORD	ØST	SYD
-	-	1♦	6♥
X	pass	pass	pass

Spillet dukket opp i en sommerturnering nylig. Både øst og vest var spillere som setter pris på litt humør ved bordet, så da øst åpnet med 1 ruter *foran* Sjåføren lå egentlig alt vel til rette for å skape et minneverdig spill.

Sjåføren unnlot helt bevisst å benytte stoppkortet. Han la opp seks hjerter på bordet like selvfølgelig som om han skulle glidd inn på 1-trinnet. Et kort og luftig meldeforløp altså, men hva skal man egentlig finne på med syds hånd? Sjåføren valgte mot bedre vitende den meldingen Admiralen ville valgt, og vest syntes rimeligvis at dette burde spilles til nattakst.

Utspill er viktig, og det er ofte rett å spille ut makkers farge. Det blir man i alle fall sjelden kri-

tisert for. Singelton i fargen skulle heller ikke tale mot det utspillet. Men sjåføren hadde nok kalkulert med ruterutspill uten å bli direkte skremt, så da var nok ruter neppe det drepende utspillet. Tenkte vest.

Det varte og rakk før utspillet kom. Det var nesten mulig å høre at vest tenkte. Vanligvis lar han seg høre svært så tydelig, men i dette tilfellet kunne man bare ane lyden av tannhjul som svirret. Spar kunne fort være favor, så til slutt endte han opp med å serve kløver konge. Denne sladret om damens posisjon, og Sjåføren kunne dermed lett lokalisere resten av motpartens honnrør på østs hånd. Sparfinessen var altså 100%, men det fantes enda en kløvertaper og en spartaper. Elleve stikk, og det tolvte måtte komme via en skvis.

Sjåføren stakk utspillet med esset og la ned hjerteress. Renons til høyre, og ruter ess viste seg altså å være eneste inngang til bordet!

"Ja, da får man takke for at man unngikk ruterutspillet", tenkte Sjåføren og skred til verket. Seks trumfrunder fulgte. Fra bordet kastet han tre hjerter, en kløver og to ruter. Øst kunne avse en kløver, en spar og fire ruter. Vest, som kunne følge trumf på de tre første rundene, hadde egentlig god råd til å kaste 3 kløver, men på en eller annen måte ble det til at han beholdt tre kløver, og kvittet seg med det kortet som kunne drept skvisen. Ruter åtte. Sjåførens eneste reelle vinningsjansje var at vest virkelig hadde startet med singel ruter, for ruterretur fra vest ville vært drepende etter at Sjåføren satte ham inn på kløver dame i stikk nummer åtte:

♠ 1062 ♥ - ♦ A9 ♣ -		♠ KJ9 ♥ - ♦ KQ ♣ -	♠ 753 ♥ - ♦ - ♣ 98
♠ AQ8 ♥ 2 ♦ 7 ♣ -			

Inne på kløver dame er det egentlig likegyldig hva vest tar seg til. Hadde han hatt ruter åtte i behold, ville den ettektivt brutt kommunikasjonen til bordet, men uten den var løpet kjørt. Når han valgte kløver fikk det imidlertid litt mer pred av makkerdrap enn en spar ville fått.

Sjåføren var på dette tidspunkt bombesikker på at skvisen fungerte om øst hadde forsynt seg med spar ni! Han kastet spar fra bordet, og øst oppdaget at han ikke kunne legge noe kort i det hele tatt.

Nå var det at øst fant den aller mest selvfølgelige løsningen på spørsmålet hvordan drepe skvisen. Pr. definisjon er man skvist når man er tvunget til å legge ett kort man ikke kan avse. Den opplagte løsningen må da bli å la det være! Enkelt og genialt! Med brillene helt ytterst på nesetippen fingret han litt med kortene som lå på bordet foran ham og studerte blindemann lenge og inngående: Så fikk han litt hjelp av Sjåføren som nå ikke brydde seg om å vente på østs påspill. Resten var jo opplagt!

Mens øst ennå ryddet i sine allerede spilte kort trumfet Sjåføren med sin siste trumf og spilte ruter til bordets ess. Øst hadde foreløbig ikke fulgt på til forrige stikk, men siden han i høy grad hadde bruk for alle sine kort, anstrengte han seg ikke for å gjøre det heller. Han konsentrerte seg om pågående stikk, og fulgte med ruter konge. Sjåføren konstaterte at ruter dame ikke hadde vist seg. Dermed måtte øst nå være redusert til dette kortet pluss konge, knekt i spar. Da var det desverre slutt likevel, for da måtte jo vest ha spar ni! På spar ti fra bordet kom ganske riktig knekten fra høyre, men på spar ess kunne øst bidra med spar ni!

Øst gjorde krav på siste stikk for spar konge og Sjåføren så enda mer desorientert ut enn vanlig. Hadde han virkelig bommet så totalt i analysen?

Forsiktig våget han seg frem på med et spørsmål mot høyre: "Men har ikke du litt mange kort?" Øst teller etter og kommer til at nei, han hadde bare tretten kort.

"Men i sluttposisjonen. Hadde du ikke litt mange

kort da? Jeg var sikker på at du var skvist. Hvor ble ruter dame av?"

Nå trådte vest inn på arenaen og ga sin støtte til sjåføren. Øst var nok skvist, og slippet ble korrigeret til 6 hjerter doblet med 12 stikk. Operasjonen ble forsiktig akkompagnert av spede protester fra øst som tydeligvis ikke helt hadde oppfattet hva som hadde skjedd. Derfor

skal ingen beskyldes øst for bevisst å ha funnet en ny måte å unngå skvisen på, men ideen hadde absolutt vært brukbar om ikke regelverket sto i veien.

Konklusjonen må være at når motspillerne ikke selv klarer å forpurre skvisen, må man håpe på spillefører. Klarer ikke han det heller får man altså prøve å si forbi!

LUNDAMO BRIDGEKLUBB
ØNSKER ALLE HJERTELEG VELKOMMEN TIL

LUNDAMO-CUP 1994

Søndag 2. oktober

Spillested:	Samfunnshuset på Ler
Spillestart:	Kl. 10.00. (oppmøte 09.45)
Antall par:	36
Forbundspoeng:	3-2-1
Turneringsleder:	Steinar Stokkeland
Regnskap:	Steinar Stokkeland
Startkontingent:	200,- pr. spiller

Premier v/fulltegning:

1.premie: 3000,-

2.premie: 2000,-

3.premie: 1000,-

-gavepremier til beste fjerdedel.

Det vil under hele turneringen bli anledning til å kjøpe forfriskninger i restauranten.

PÅMELDING TIL:

S. Nettet, Tlf: 72 85 19 20 (priv.)

S. Sæther, Tlf: 72 85 26 19 (priv.)

innen 30. september 1994